



ה"ת 46380/02/22 - אחד נעימה נגד הרשות לאכיפה במקרקעין

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 46380-02-22 נעימה נ' הרשות לאכיפה במקרקעין
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אחסאן חלבי
המבקש	אחד נעימה
נגד	
המשיבה	הרשות לאכיפה במקרקעין

החלטה

המבקש הגיש בקשה להחזרת תפוס, ובה ביקש להורות על החזרת 3 מלגזות כלהלן: מלגזה מסוג יונדאי מס' 152585; מלגזה מסוג יונדאי מס' 170259; ומלגזה מסוג ניסאן מס' 119643, שנתפסו ביום 23.06.2022 במסגרת חקירה בגין שימוש אסור במקרקעין.

המשיבה מסרה תגובה בכתב ובה עמדה על הפרות החוק, לכאורה, וצינה כי המלגזות נתפסו על מנת "למנוע המשך ביצוע עבירות שימוש אסור", וכי קיימת הצדקה להמשך תפיסתן.

בדיון בפניי חזרו הצדדים על טיעוניהם, אולם הבקשה לא הוכרעה באותו מעמד, לאחר שניתנה למשיבה האפשרות להתייחס להחזרת המלגזות לבעליהן, אשר מסרו אותן, כך על פי הנתען, למבקש בחוזה שכירות. יש לציין כי בדיון זה נמסר על ידי המשיבה כי ככל הנראה יוטלו קנסות מנהליים בסך של מאות אלפי שקלים על המבקש, לאחר אורכה שניתנה לו.

המשיבה מסרה את עמדתה לאחר הדיון ולפיה "שחרור התפוסים לידי החברה המשכירה, יאפשר למבקשת להפסיק לשלם את דמי השכירות על הכלים ובפועל לשכור כלים חדשים לבצע את המשך השימוש האסור, וזאת בניגוד לתכלית התפיסה ולאינטרס הציבורי להפסקת העבירה". המשיבה עמדה על כך שככל שיוורה בית המשפט על החזרת התפוסים, יונה הדבר בהפקדה של 100,000 ₪, וכן התחייבות לא לעשות שימוש אסור בתפוסים, פינוי המקרקעין בתוך 3 חודשים וערבות עצמית.

לאחר קבלת התייחסות נוספת מהמשיבה, שניתנה לאור החלטתי, נדרש המבקש להמציא אישור מטעם החברה המשכירה את המלגזות, שהן שייכות לה.



המבקש העביר הודעה אליה צורף אישור לגבי כלים ששוכר המבקש מחברת קידמה, וביניהם שתיים מהמלגזות שמבוקש שחרורן והן: מלגזה מסוג יונדאי מס' 152585 ומלגזה מסוג יונדאי מס' 170259. באישור זה עלתה בקשת החברה קידמה להשיב את הכלים לידיה, וצורפו אישורים לעניין השכירות.

במסגרת ההודעה, הלין המבקש על התנאים שביקשה המשיבה, לגישתו ללא סמכות בדין ותוך התעלמות מכך שמדובר בהליך של תפיסה זמנית. בשורה התחתונה, חזר המבקש על כך שהוא מסכים להשיב את שתי המלגזות לבעליהן, וכי המלגזה השלישית תושב לידי המבקש תוך התחייבות עצמית שלא תשמש לשימוש אסור. נטען בהודעה זו כי המלגזה השלישית (מסוג ניסאן מס' 119643) היא מלגזה ישנה ועלותה 38,700 ₪, וכי היא נמכרת בשוק החופשי בסך 20,000 ₪.

המסגרת הנורמטיבית לדיון שהתקיים בפניי היא סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי") שקובע: "על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסוים (להלן-שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת כפי שורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

בפסיקה נקבע כי "לא הרי תפיסת חפץ כהרי המשך ההחזקה בו. המשך החזקת החפץ בידי המשטרה, כך נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכלית ראויה ואם המשך החזקת החפץ בידי המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש" (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פד"י נד(2), 464 (22.5.2000)).

הפסיקה קובעת עוד כי בכל הנוגע להמשך החזקת תפוסים, ובמסגרת הוראת סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי, נדרשת בחינת בעלת שתי פנים: "האם המשך החזקת התפוס בידי המשטרה משרת תכלית המשתלבת עם מקור סמכות לתפיסה; אם שאלה זו תיענה בחיוב, האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששיגו במשולב ובאורח מידתי ומאוזן את תכלית התפיסה, מחד, ואת מימוש זכות הקניין של הפרט מנגד" (בש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.3.2006)).

וכך, סוכם הדברים בעניין **לרגו**: "עקרונות הדין בדבר תפיסת חפצים בידי המשטרה מחייבים החלת אמות מידה חוקתיות ביישומם. פירוש הדבר, כי חייב להימצא מקור סמכות לעצם תפיסת חפץ בידי המשטרה. מקור כזה עשוי להישען על טעם מניעת; על צפי בדבר חילוטו בתום המשפט; או על הצורך בו כראייה במשפט. קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט".



החלופות שנקבעו בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי הן אלו שעשויות לשמש כמקור סמכות לתפיסת חפצים: יסוד סביר להניח שבאותם חפצים נעברה עבירה; שבאותם חפצים עומדים לעבור עבירה; שהחפצים עשויים לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; שהחפצים ניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה; או שהחפצים שימשו אמצעי לביצוע העבירה. הפסיקה קבעה חלופה נוספת שרלוונטית לעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון והיא החלופה של תפיסת רכוש בשווי גם במסגרת המסלול של פקודת סדר הדין הפלילי (בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** [פורסם בנבו] (15.03.2017); ע"פ 3390/19 **אביטן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.11.2019)).

יש להדגיש כי עניין לנו בתפיסת חפצים טרם הוגש כתב אישום, למי שעומדת לו חזקת החפות, ולכן נדרשת זהירות ביחס להחזקת התפוסים. לאור זאת נקבע כי: "... אם ניתן לנקוט אמצעים 'חלופיים' שדי בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט או השגת תכליתו בעתיד, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש, יש להעדיף על פני סעד זמני של תפיסת הרכוש והחזקתו עד תום ההליך המשפטי" (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** [פורסם בנבו] (31.10.2007)).

במקרה דנן נטען מפורשות כי מטרת התפיסה היא **מניעתית** ולכן סמכות התפיסה חונה בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי, ונדמה כי לא הייתה מחלוקת לגבי מקור הסמכות לתפיסה. הטענה לגבי תפיסה לא חוקית שהועלתה במסגרת ההליכים נזנחה בדיון לפניי תוך שנאמר מפורשות כי אין טענה לתפיסה משוללת סמכות.

השאלה השנייה שנדרשת לבחינה היא "האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששיגו במשולב ובאורח מידתי ומאוזן את תכלית התפיסה", כציווי הפסיקה. המענה לכך הוא חיובי.

השבת שתי המלגזות לחברת קידמה- מלגזה מסוג יונדאי מס' 152585 ומלגזה מסוג יונדאי מס' 170259, כעולה גם מהאישור של חברה זו, ואף לבקשתה, מגשים את תכלית התפיסה בכך שלא ייעשה שימוש במלגזות לצורך ביצוע עתידי של עבירות דומות על ידי המבקש (ראו והשוו את: בש"פ 8331/21 **עלי אבו שלבק נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (16.01.2022)). בהקשר זה יש לציין כי עם השבת המלגזות לבעליהן, לא נדרש המבקש להפקדה שעה שתכלית התפיסה מתגשמת במלואה. יובהר שוב, כי אין מדובר בסיומו של ההליך ולא נשקלים בידון דידן שיקולי ענישה.

לגבי המלגזה השלישית- מסוג ניסאן מס' 119643, וכמתחייב בפסיקה, יש לבחון חלופת תפיסה שלרוב מתבטאת בהפקדת כספים, לאור האיוון הנדרש בין תכלית התפיסה לבין זכות הקניין של הבעלים, ובשים לב לכך שמדובר בהליכי תפיסה זמניים. סכום ההפקדה ייגזר מעלות המלגזה, כאשר בהקשר זה יצוין כי המשיבה כלל לא טרחה להציג לעיוני מסמך שמגבה את טיעוניה לגבי העלויות, ואילו המבקש עשה כן. מכל מקום, לטעמי ניתן להורות על שחרור תפוס זה לאחר שיופקד סכום של 10,000 ₪ ותוך התחייבות כי במלגזה לא ייעשה שימוש אסור, כפי שאף המבקש מסר בבקשתו.

ולכן אני מורה כדלקמן:

מלגזה מסוג יונדאי מס' 152585 ומלגזה מסוג יונדאי מס' 170259 יוחזרו לחברת קידמה שהיא בעליהן, ללא כל תנאי נוסף.



מלגזה מסוג ניסאן מס' 119643 תוחזר לידי המבקש לאחר שיופקד סכום של 10,000 ₪ ותוך התחייבות כי במלגזה לא ייעשה שימוש אסור.

בכדי לאפשר למשיבה לבחון אם בכוונתה להגיש ערר על ההחלטה, ולאור כך שההחלטה ניתנת שלא במעמד הצדדים, ולאור יום הכיפורים הקרוב, אני קובע כי ההחלטה תיכנס לתוקפה ביום 6.10.2022 בשעה 12:00, ככל שלא ייקבע אחרת על ידי ערכאת הערר.

ההחלטה תימסר לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.